

זר לא יבוא

מאת חמדה אלון*

ובעוד רוני נשרפת בגעגועים אל עלי קורה מקרה לא טהור לצעיר ערבי זה. אחיו הצעיר הגמנה על הנוער הערבי הלאומי ועל חסידי נאצר מסתבך במעשים המאלצים אותו להתחמק מן הארץ ועלי מעביר-מברית את אחיו הצעיר הסורר באופנוע שלו לעבר הירדן. הדבר נודע למשטרה ועלי נאסר. רוני מתעודדת ובאה לבקר את אחובה בכלא, ואולם עלי מתנכר אליה כאילו לא ידעה מתמול של-שום. וכל זה, כדי שלא לסבך את רוני במשפט התלוי נגדו. לאחר ימים מקבלת רוני מכתב מאת עלי מבית מאסרו שבו הוא מיעץ לה למהוק את זכרו מלבה, כי כל הנתונים הטבעיים הם נגד נשוא-איהם ומוטב שישלימו עם המציאות העגומה. אבל רוני אינה מוותרת ועדיין היא מקווה ליום שבו תוכל לחדש את יחסי-אהבתם הראשונים ולהוכיח לעלי כי גזירת הגורל הוא שהם יהיו ויישארו מאוחדים לעולם באהבת עולם.

הרוח והמגמה המנשבת בסיפור זה, הוא ההספה הסמוייה לאהווה בין יהודים וערבים ולנשואי תערובת ביניהם.

מ. א.

נושא ספורנו היא אהבה עזה ואומללה שבין סטודנטית יהודית — בת טובים מהיפה, אחותו של סגן אלוף בצה"ל — לבין צעיר ערבי — אף הוא בן למשפחה מיוחסת ועשירה, תלמיד האוניברסיטה בירושלים. על רקע תיאורי חיי הסטודנטים בירושלים, שהם ריקים מאוד ועיקרם הוא נשפי ריקודים, אהבהבים ושיחות חולין שבינו לבינה — מסופר על פגישה ראשונה שבין העלמה סוגי היהודיה לבין הסטודנט הערבי.

עלי ירוני מתאהבת במבט ראשון בעלי ומצויות כאן סצינות אהבה ריאליסטיות מאוד המתרחשות כמה שבועות בביתו של עלי. עד שגם הצפרים מן הגג מתחילו לדבר על „אהבה נרה" זו והדבר מגיע לאוני אחיה של רוני המגיע יום אחד מצוחצח במדי הצבא שלו לירושלים ומסיף מוסר לאחותו הסוררת וסוטר גם על לחייה ומחזירה על כרחה לבית אביה בחיפה.

תל-אביב, הקיבוץ המאוחד תשכ"ג, 287